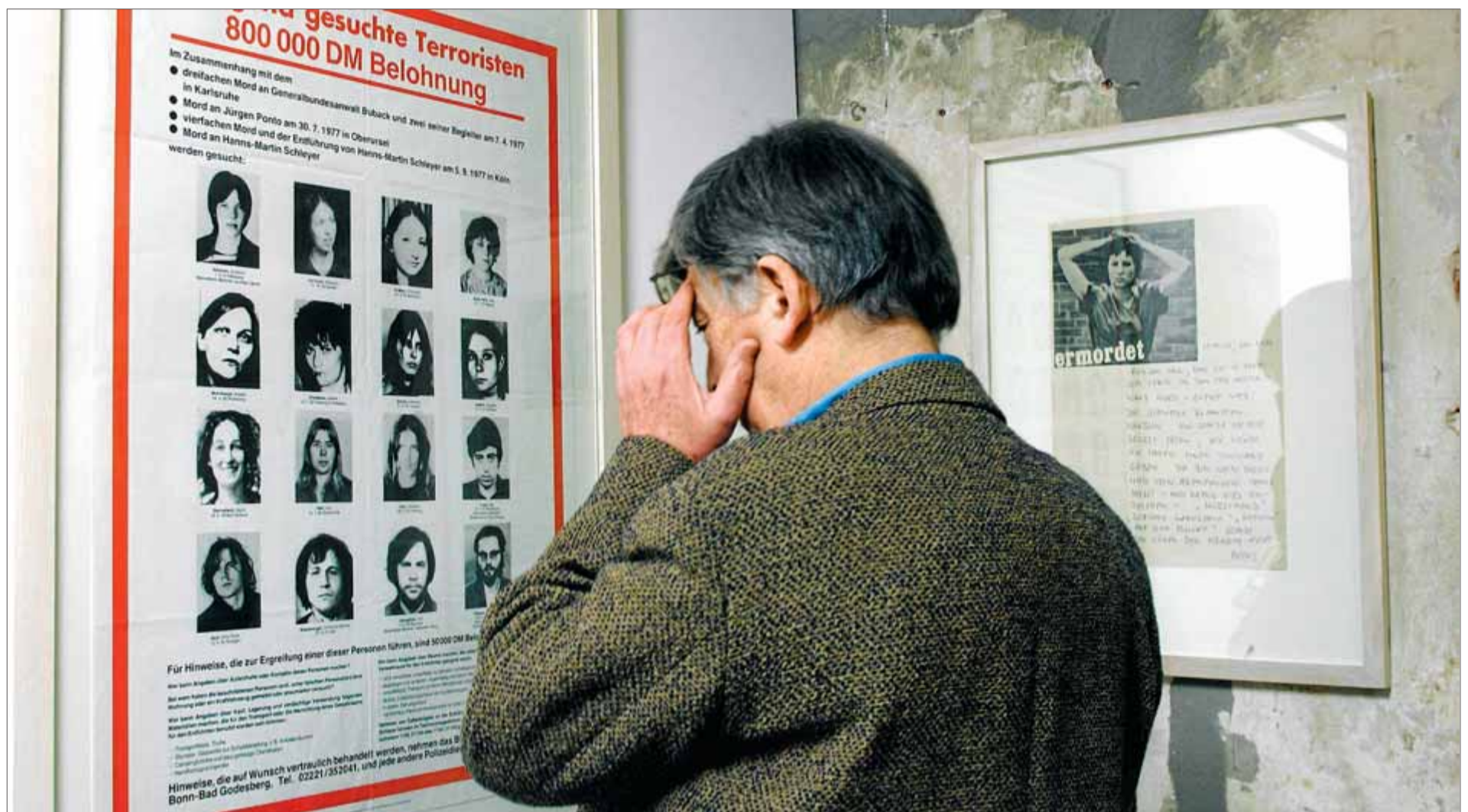

Alemanya Debat sobre un capítol negre de la història del país

Un home visita una exposició sobre la RAF el 28 de gener del 2005 al Museu d'Art Contemporani de Berlín ■ MICHAEL KAPPELER / AFP

Un perdó que no arriba

PRESSIÓ • Grups d'esquerra, intel·lectuals i polítics de tots els colors demanen al president alemany que indulti els darrers quatre presos de la Fracció de l'Exèrcit Roig (RAF) **PENA** • Els últims convictes de la banda terrorista van ser condemnats a cadena perpètua i fa més de vint anys que estan entre reixes

Cristian Segura
BERLÍN. CORRESPONSAL

Michael Newrzella, agent de les forces especials de la policia alemanya, va ser el 27 de juny del 1993 la darrera víctima del grup terrorista Fracció de l'Exèrcit Roig (RAF). Newrzella va morir en un tiroteig quan la seva unitat anava a detenir dos dels darrers membres de la RAF en actiu, la parella formada per Wolfgang Grams i Birgite Hogefeld. Grams es va suïcidar quan es va veure encerclat, segons la versió oficial. Hogefeld va ser detinguda i des d'aleshores està empresonada. Dels quatre terroristes de la RAF que encara segueixen a la presó, tots condemnats a cadena perpètua, Hogefeld és la que menys temps hi ha passat.

Hogefeld i Eva Haule són representants de l'anomenada tercera generació de la RAF, aquells que no van arribar a conèixer el grup dels sis fundadors liderats per Andreas Baader i Ulrike Meinhof. Haule porta vint anys a presó i Hogefeld, tretze. De la segona generació, els hereus directes de Baader i Meinhof, seguei-

xen empresonats Christian Klar –24 anys entre reixes– i Brigitte Mohnhaupt, 28 anys, més els cinc de condemna complerts entre 1972 i 1977.

La cadena perpètua acostuma a commutar-se a Alemanya per una pena de quinze anys. Tot i així, a cap d'aquests membres de la RAF se'ls ha concedit aquest privilegi. Amb Haule i Hogefeld la justícia no ha estat flexible perquè no han col·laborat en l'esclarament de l'autoria dels darrers atemptats que van cometre, com ara l'assassinat del president del Deutsche Bank Alfred Herrhausen (1989), el de l'industrial Ernst

Els mitjans van promoure una llegenda de rebel·lia generacional al voltant de l'organització

Zimmerman (1985) o la mort de l'alt funcionari del ministeri d'Exteriors Gerold von Braunmühl (1986). Mohnhaupt i Klar tampoc han rebut reducció de condemna perquè van ser referents del moment més cruel de la RAF, el 1977. El 7 de maig d'aquell any el comando de Meinhof

va acabar amb la vida del fiscal general Siegfried Buback i de dos assistents seus; el 30 de juliol maten el conseller delegat del Dresdner Bank Jürgen Ponto; el 5 de setembre segresten el president de la patronal Martin Schleyer en una operació en què moren el seu xofer i tres escortes. Un mes després es produeix el segrest d'un avió de Lufthansa que volava de Mallorca a Frankfurt. Les forces especials alemanyes alliberen els passatgers i acaben amb la vida de tres segrestadors. L'endemà, el 18 d'octubre, es van suïcidar a la presó de Stuttgart els terroristes Baader, Gudrun Ensslin i Jan-Carl Raspe i el 19 d'octubre va aparèixer el cadàver de Schleyer.

Entre els seus inicis, el 1968, i la seva dissolució, el 1998, la RAF va matar 34 persones i va comptar 27 baixes en les seves files. Més de dos-cents membres de la banda han passat per la presó. Al voltant d'ells es va crear una llegenda de rebel·lia generacional que van promoure els mitjans de comunicació i persones avui de prestigi, des de ministres fins a gent del món de la cultura. Aquest *glamour* va acabar brusca-

34 **persones** va assassinar el grup terrorista ultraesquerrà Fracció de l'Exèrcit Roig (RAF) entre els seus inicis, el 1968, i la seva dissolució, el 1998.

1977 **va ser l'any** de més criminalitat de la banda, en què va matar, entre altres persones, el fiscal general alemany.

comunicació van entendre que hi havia un perill per a l'estabilitat del país. Però si el mite segueix viu és, en part, per l'empresonament d'aquests quatre persones. "La millor arma perquè els fets del 1977 no es repeteixin és fer que quedin com un capítol de la història alemanya", va dir l'anterior president federal, Johannes Rau, en la commemoració, el 2002, dels 25 anys dels crims del 1977 per defensar el perdó dels presos de la RAF.

La Constitució alemanya permet al president federal concedir el perdó als qui han atemptat contra la seguretat de l'Estat. Rau va amnistiar dos terroristes de la RAF i el seu predecessor, Roman Herzog, tres més. L'oficina de l'actual president, Horst Köhler, ha confirmat que està debatent amb les autoritats judicials concedir la llibertat almenys a Klar, que ha insistit en el seu penediment. Un portaveu de Köhler va rebutjar parlar del tema amb l'AVUI. L'altra candidata a rebre el perdó és Haule, que ha demostrat un alt nivell de rehabilitació. Grups d'esquerra, intel·lectuals i polítics de tots els colors demanen l'alliberament dels presos, fins i tot de Mohnhaupt. ■